О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 6554

гр. София, 18.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 15 състав,** в закрито заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

като разгледа дело номер **13137** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявен от М. В. от [населено място] срещу Столична община (първоначално посочен ответник: „Столична община – район „П.“).

Ищцата твърди, че по неин и на Р. В. иск срещу трето лице – Р. Т., последната била осъдена с влязло в сила решение по гр. дело да премахне трайни насаждения в собствения ѝ имот до общата граница със съседен имот. Въпреки това Т. не изпълнявала съдебното решение. За да се изпълни съдебното решение, въз основа на издадения изпълнителен лист, ангажираният ЧСИ изискал от Столична община – район „П.“ издаване на разрешение за премахване на насажденията. Разрешение не било издадено, въпреки множеството подадени искания във времето – на 24.11.2023 г., 21.06.2024 г., 09.07.2024 г. и 06.11.2025 г. През посочените периоди било търсено съдействие и от други служители на общинската администрация и тази на района, но резултат нямало. Бездействието на органите на общината нанесло и продължавало да нанася неимуществени вреди на М. В., чието обезщетяване се търси. Неимуществените вреди се твърдят под формата на непрекъснато безпокойство, страх и ужас, загуба на сън, високо кръвно налягане, нервно напрежение, тревожност и невъзможност нормално да функционира и да обслужва имота си за периода от 24.11.2023 г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба. Вредите се оценяват на 10 000 лв. Иска се съдът да осъди Столична община да заплати на В. тази сума, представляваща обезщетение за

претърпените вреди от бездействието на нейни органи, изразяващо се в неиздаване на писмено разрешение за преместване, премахване или кастрене на дървесина и храстова растителност по искания на ЧСИ.

С определение № 3464 от 27.01.2026 г. съдът е приел, че твърдяното противоправно поведение се свежда до непроизнасяне по подадени заявления за издаване на административен акт (разрешение), по следните съображения: Компетентният орган да издаде разрешението, било на основание чл. 52 от Закона за собствеността, било на основание чл. 49, ал. 2 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община, е кметът на района. С подаването на заявлението за административния орган възниква задължение да се произнесе по него. Издаването на исканото разрешение представлява административен акт, а не фактическо действие. Съответно непроизнасянето по искане за издаване на административен акт не съставлява бездействие по смисъла на чл. 256 АПК (неизвършване на фактически действия), а отказ за постановяване на административен акт. Непроизнасянето в срок по искане за издаване на административен акт се приравнява на мълчалив отказ по смисъла на АПК, който представлява административен акт (правна фикция). При твърдени вреди от незаконосъобразен административен акт искът за обезщетение е допустим при наличие на предпоставките на чл. 204, ал. 1 АПК, т.е. след отмяната на акта по съответния ред.

По този повод на ищцата е дадена възможност да заяви изрично дали насочва предявения иск срещу Столична община като надлежен ответник, както и да представи доказателства и/или посочи данни за отмяна по съответния ред на мълчаливите откази по всяко от посочените искания за издаване на разрешение за премахване/преместване на насаждения.

С молба от 16.02.2026 г. ищцата чрез пълномощника си е потвърдила, че искът е срещу Столична община, а по повод на второто указание е представила копие от жалба от 15.12.2025 г., с която е оспорен мълчалив отказ на кмета на Столична община – район „П.“ да издаде разрешение за премахване на насаждения. Не се твърди и не се установява да са налице отменени административни актове.

При тези обстоятелства съдът приема, че предявеният иск е недопустим, като основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 204, ал. 1 от АПК иск за обезщетение за вреди от незаконосъобразен административен акт е допустим само след отмяната му по съответния ред. Изискването е абсолютна процесуална предпоставка за разглеждане на иска по същество, тъй като

отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ при вреди от административни актове предполага предварително установена незаконосъобразност чрез съдебен контрол. В случая, както съдът е приел с определение № 3464/27.01.2026 г., твърдяното противоправно поведение не представлява „бездействие“ по смисъла на чл. 256 АПК, а непроизнасяне по искания за издаване на административен акт, което се приравнява на мълчалив отказ – административен акт по смисъла на АПК (правна фикция). Следователно претендираните вреди се основават на административни актове (мълчаливи откази), за които е приложим редът на чл. 204, ал. 1 АПК.

С молба от 16.02.2026 г. ищцата е въвела единствено твърдение, че един от тези мълчаливи откази е оспорен, като е представила доказателства за това. Не се твърди и не се установява твърдените мълчаливи откази да са отменени по съответния ред. Самото оспорване не замества изискването на чл. 204, ал. 1 АПК за отмяна. Ето защо към момента на предявяване на иска липсва процесуалната предпоставка за допустимост, поради което предявеният иск е недопустим.

Исковата молба следва да бъде върната, а производството по делото – прекратено, на основание чл. 130 ГПК във вр. с чл. 144 АПК.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА исковата молба с вх. № 31632 от 15.12.2025 г., предявена от М. В. от [населено място] срещу Столична община.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 13137/2025 г. по описа на Административен съд – София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на ищцата чрез пълномощника ѝ и на ответника по делото.